

У доба рационализма је човек проценио све библијске текстове према томе, да ли су ти догађаји били објашњиви на природан начин. Чуда изван природних закона су одбачена као немогућа и одговарајући библијски текстови уклоњени су као неистинити.

Догађаји Библије у већини случајева не треба и не могу да буду схваћени у оквиру природних закона. Бог делује суверено. Он је законодавац природних закона, зато он њима није потчињен. У његовом деловању он не подлеже никаквом ограничењу, јер **"Богу ништа није немогуће"** (Лука 1,37). Његова воља се испуњава.

Стварање, онако како је оно описано у 1. Мојсијевој 1, је прво чудо о којем се говори у Библији. Бог ствара дело за шест дана према његовим идејама и његовом плану, предивни космос и сав живот на земљи.

Утеловљење Божјег Сина је посебно чудо и божанска тајна: Девица Марија постаје трудница посредством Светога Духа. Тако Исус долази на свет и истовремено је Божји Син и човечји син. Посредством смрти на крсту је поравнао наш дуг и са тим постао наш гарант за вечни живот.

Исусово васкрсење је наредни врло маркантан догађај, који превазилази свако објашњење природним законима. Сваки покушај да се оно тумачи на биолошки или медицински начин промашује суштину. Васкрсење је и остаје посебно Божје деловање и догодило се изван природних закона.

Зашто је Исус чинио чуда?

Исусова чуда су нераздвојиво повезана са његовим проповедањем. Он није сишао са неба с пасошем уз назнаку "Божји Син", већ се кроз пуномоћ у говору и на делу доказао као Божји

посланик. Његов ауторитет као Створитеља, Избавитеља и вечног краља је потврђен чудима и знацима који су га пратили. Они су саставни део његове мисије и учења.

После свега досад реченог божанска чуда можемо још прецизније да изразимо и кроз ДЗ, као што следи, држимо да:

ДЗ: Чуда су нарочита дела и догађаји вредни дивљења, које чини Бог или његов Син Исус Христос, при чему се процеси углавном одвијају изван деловања природних закона.

За разлику од деловања демона, Божја чуда служе

- **на његову славу** [нпр. Стварање (Псалом 19,1), исцељење слепог од рођења (Јован 9,36)]
- **као доказ Његове љубави према нама** [нпр. стена у пустињи која даје воду (2. Мојсијева 17, 1-6), гаврани опскрбљују гладног Илију (1. Краљевима 17,6)]
- **за јачање вере** [нпр. вино на свадби у Кани (Јован 2,116)]
- **или за избављење из невоље** [нпр. стишавање олује (Марко 4,39)].

Чуда вере

У највећа чуда нашег времена спада када људи следе Исусов позив и тако нађу вечни живот. При том природни закони нису стављени ван снаге, већ је старо размишљање замењено новим. У Делима апостолским 16,23-34 је на примеру тамничара описана ова промена од удаљености од Бога до вере. На питање **"Шта треба да**

чиним да бих био спасен?" Павле и Сила му одговарају: **"Поверуј у Господа Исуса, па ћеш бити спасен и ти и твој дом!"**

Зашто Павле не каже "Веруј у Бога"? На то би тамничар засигурно одговорио: "Овде у Грчкој имамо довољно богова – Зевс, Кронос и Реа, Посејдон, Хад, Аполо, Артемис и Хермес." Али Павле спомиње Исуса, распетог и васкрслог. Само у њему је спасење и вечни живот. На питање тамничара о спасењу постојао је само један једини одговор – он је онда гласио као и данас: "Исус!" То је овај човек разумео и прихватио је Исуса као личног Спаситеља.

Вредно помена је и то колико је времена овом човеку било потребно да би донео одлуку. Око поноћи је по први пут чуо о путу спасења. Павле и Сила су сигурно још детаљније разговарали о томе са њим, али рецимо да је за то било потребно и неколико сати, све се ипак десило у једном дану. За многе читаоце који су данас по први пут чули јеванђеље, ово може бити охрабрујуће. Није потребно да човек чује 23 или 168 проповеди да би се обратио. Снага јеванђеља делује одмах. Код "чуда вере" не морају бити савладани природни закони. Али су готово увек у питању тешко савладиви зидови наше воље, које треба прескочити:

- Зидови властитих убеђења
- Зидови поноса и самоправедности
- Зидови отврдлог срца.

Деловање код дотичног који долази к вери, превазилази све људске представе и разумевање. Он доспева са његовог пута изгубљености на

пут спасења и тога дана постаје грађанин неба: **"Наше царство је, међутим, на небесима!"** (Филиплџанима 3,20). У томе видимо: Доћи до личне вере у Исуса Христа, односно бити обраћен, је нешто највеће што нам се уопште може десити у животу. Одлучите се још данас за живот са Исусом Христом! Уз следећу молитву можете се предати спасоносној вери и имати место у небу:

"Господе Исусе Христе, желим да доспем у небо. Очисти ме од свег поноса и других грехова у мом животу. Верујем у то да си Ти Бог и да си ради нас људи у телу дошао на земљу. Верујем да си за мене умро и васкрсао. Ти си мој Избавитељ. Поверавам се Теби и прихватам Те у свој живот. Молим Те дођи у моје срце, буди Господ мог живота и води ме сигурно ка циљу. Амен!"

Директор и професор у. п.
Др.-Инж. Вернер Гит

Уручено од:

Наслов оригинала: Wunder der Bibel
Хомепеге аутора: www.wernergitt.de
Прево: Драган Трајчевски
Графичка обрада и дизајн: Манфред Резелер

Издавач и права ©: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Telefon: 05149/ 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 1406: Serbisch (kyrillisch) / Serbian (Cyrillic), 1st edition 2010 / 1. едисија 2010

Чуда Библије

Да ли су чуда Библије објашњива уз помоћ природних закона?

Вернер Гит

Чуда Библије

На први поглед нам чуда у нашем изразито научном времену изгледају нереално. Посебно је друга половина прошлог века донела пробој сазнања и успеха у науци и техници:

- 1938. је немачки проналазач Конрад Цусе (1910-1995) направио први компјутер у свету управљан програмом.
- 3. децембра 1967. је од стране јужноафричког доктора Кристијана Барнарда (1922-2001) по први пут успешно пресађено људско срце.
- 21. јула 1969. је човекова нога по први пут крочила на месец. Астронаут Нил Армстронг нам је са земљиног сателита с пуно поноса узвикнуо реченицу: "Мали корак за човека али велики за човечанство."
- Шкотски ембриолог Јан Вилмут је 1996. клонирао овцу Доли.

Ових неколико примера би могли да посредују утисак да за човека једва више да постоје границе. Поред свег веровања у науку многи наши савременици имају проблеме са Библијом. Они приговарају да су у "Књизи над књигама" записане многе научно несхватљиве ствари као нпр:

- рођење кроз девицу
- васкрсење мртвих
- слепи који су прогледали, хроми који одједном могу да ходају
- сунцу је наређено: "Стани".

Суочени смо са феноменом библијских чуда и питамо се, да ли су она за модерног човека 21. века још замислива. На првом кораку ћемо као одговор дати привремену дефиницију Д1 за чуда:

Д1: Чудо нас доводи до чуђења, јер долази неочекивано и непрорачунато и противречи нашем нормалном схватању.

Ако су чуда неочекивана шта је онда очекивано?

Ово питање нам помаже да повучемо јасну раздвојну линију између чуда (неочекиваног) и нечуда (очекиваног). Сви догађаји на нашем свету се одвијају у оквиру правилно одређених законитости. Ове непроменљиве конструкције називамо природни закони. Према свему што знамо су природни закони константни – они су непроменљиви од почетка њиховог инсталирања приликом стварања. Они пружају слободан простор за најразноликија техничка открића, и искључују многе наше измишљене представе као нереалне.

Чуђење над природним законима

Можемо ли још довољно да се чудимо делотворности природних закона? Они чине моћне ствари! Када сам недавно био у хамбуршкој луци, посматрао сам како је један брод изводио лагане покрете у води. Размишљајући о томе сетио сам се једног природног закона, који је још Архимед (287-212 п. Х.) препознао: **"Једно пливајуће тело потискује онолико течности у којој плива, колико и само тежи."**

Да ли нам је у ствари јасно какав је то величанствен догађај? Уколико би нпр. један пацов трчао палубом, брод на то брзо реагује и урања управо оно-

лико дубље у воду луке да потиснута количина воде одговара тежини пацова. Ако бисмо хтели да овај износ урањања прорачунамо, то нам не би било могуће. Није нам познат тачан облик брода. На многим местима је боја скинута и можда пропелер помало вири из воде. Сви ови аспекти би морали да буду тачно обухваћени јер се уносе у прорачун. У стварности се то дешава тренутно и то прецизно. Ко даје молекулима воде наредбу да оду мало у страну, да би брод могао дубље да урони тачно према одговарајућој тежини пацова?

Овај природни закон не важи само за тај један брод у хамбуршкој луци, већ за све бродове света. Важи за паткицу у кади, али и за праву патку на неком језеру или реци. Нико не би могао да на основу неизрачунљивог облика и структуре перја израчуна тачну дубину урањања патке. Ко се брине за то да услови за овај тако једноставно формулисани природни закон са тако компликованим последицама буду стално израчунати, да би у свако време и на сваком месту могао прецизно да буде испуњен? Мора бити неко ко поставља ове прорачуне и онда, према овим резултатима, све то тако чини!

Ко се брине за држање природних закона?

У стварности заиста постоји неко ко се брине за држање природних закона. О њему читамо у Библији у посланици Колошанима 1,17: **"Све у њему има своје постојање."** Овај Одржитељ света је онај који је све створио: **"Јер у њему је створено све што је на небесима и на земљи, све видљиво и невидљиво, ... све је његовим посредством створено – и за њега"** (Посланица Колошанима 1,16). Овај Један који је Створитељ свега је и Одржитељ; то је Господ Исус Христос!

Можемо то и овако рећи: Исус има највишу власт над свиме, од микрокосмоса до макрокосмоса.

Створење је догађај који се није одвијао уз помоћ природних закона. Овде је Створитељ на основу своје пуномоћи, своје речи, своје силе и мудрости све обликовао. За то му нису били потребни природни закони. Тако природни закони нису узрок, већ резултат стварања. Након свршеног чина стварања су сви природни закони "у раду", тако да се сви процеси одвијају према овим законима. Исус је гарант за то, да се они увек и свуда држе. За то му није потребан ни компјутер нити друга помоћна средства. Његова свемоћна реч је довољна. У посланици Јеврејима 1,3 каже се о Њему: **"Он све носи својом силном речју."** Овакво одржитељско деловање Исуса се са научног становишта изражава кроз природне законе. У њиховој целини природни закони образују правилно одређени оквир унутар кога се сви процеси на овом свету одвијају.

Има ли ту још места за чуда?

У пракси природни закони делују као "врховни суд", који одлучује о томе, да ли је неки процес на свету дозвољен или не. Највећи део комплексних дешавања у створењу (нпр. функционисање мозга, развој ембриона) се не може опонашати и за нас људе она су "предивна". Упркос томе ни један природни закон није повређен. Зато што се јављају очекивано, ми ни најкомплексније и неразумљиве ствари на свету не убрајамо у чуда. Након ових размишљања можемо да наспрам Д1 дамо прецизнију дефиницију Д2 за чуда:

Д2: Чуда су такви догађаји у простору и времену, која се одвијају изван оквира природних закона.

Ми људи не можемо да учинимо ништа да понишtimo природне законе. Људи не могу да праве чуда. Библија нам говори о бројним ситуацијама, у којима су Бог или Исус чинили чуда, као нпр.:

- Пролаз израелског народа кроз црвено море (2. Мојсијева 14, 16-22)
- Продужени дан у време Исуса Навина (Исус Навин 10, 12-14)
- Стишавање олује (Марко 4, 35-41)
- Исус хода по мору (Јован 6, 16-21)
- Исцељење слепог од рођења (Јован 9, 1-7)
- Храњење 5000 људи (Јован 6, 1-15)
- Васкрсење Лазара (Јован 11, 32-45).

Напомена: Ако људи повремено и могу да раде ствари, које су изван оквира природних закона, онда они то чине у име других сила.

- Или су Исусови ученици, који су опуномоћени од њиховог Господа [нпр. Петар хода по води (Матеј 14, 29), Петар у Исусово име лечи хромог човека пред вратима храма (Дела 3, 1-9)], или
- су врачевани и гуруи, које воде демонске силе [нпр. врачевани египатског фараона (2. Мојсијева 7, 11-12)].

Да ли су чуда о којима сведочи Библија објашњива уз помоћ природних закона?

Бог може да делује у оквиру природних закона, али то се углавном дешава изван ових оквира. У посланици апостола Јакова 5,17-18 се говори о Илији чија је молитва зауставила кишу за 3,5 година и након друге његове молитве киша је одмах пала. Бог је деловао и учинио да се деси по његовој вољи. Ипак један метеоролог са свог становишта не би могао да устврди да је овде било кршења природних закона.